

lertid skal jeg ikke nærmere gaae ind derpaa, da det ikke foreligger. Hvad derimod angaaer den Betænkning, der er afgivet angaaende en mulig Forening af begge Bibliotheker, da maa jeg give den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther) Ret i, at det er vanstækkigt at tale om temmelig udførlige Documenter, som ingen Mand her i Salen har læst — jeg veed ikke om den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Escherning) har læst dem, skøndt jeg antager det — men saa forekommer det mig virkelig besynderligt, at han vilde paastaae, at der ikke var taget Hensyn saavel til det Deconomiske, som til Alt, hvad der iøvrigt kunde tale imod at samle Universitetsbibliotheket og det kongelige Bibliothek. Man er jo netop meget udførlig gaaet ind paa dette Punkt, og har paa viist de Banffeligheder, som Localiteterne frembyde; det er fremdeles paaviist, at det, som tidligere er yttret af den ærede Rigsdagsmand, at man havde brandsfrie Hvalvinger, ikke forholder sig saaledes; og selve Erfaringen har ogsaa viist, at Bibliotheket flere Gange har været udsat for Ildsvaade. Jeg kan altsaa med Bestemthed sige, at disse Hensyn ikke ere blevne overseete i Comitèen, og heller ikke troer jeg, at det paa nogen Maade kan siges, at man skulde kunne mærke af denne Betænkning, at enhver af de tre Medlemmer, der have afgivet den, have talt hver for sit Bibliothek; der er i ethvert Tilfælde kun de to af dem, som have havt et Bibliothek at forestaae, den 3die havde altsaa intet Bibliothek at tale for, men de have alle været fuldkommen eenstemmige i deres Dom om det U hensigtsmæssige og Uheldige i en Forening af Bibliothekerne, hvilken de væsentlig have begrundet paa den heelt forskjellige Plan, som er fulgt ved Ordningen af hvert enkelt Bibliothek, saavel som ved Ubenyttelsen deraf, hvilken ogsaa fremdeles maatte følges, dersom begge de Diemed, hvorfør der skal virkes, skulde kunne syldbestigjeres. Hvad der saaledes er udtalt af disse Mand, som jeg anseer for de meest competente med Hensyn til denne meget specielle Sag, navnlig Spørgsmaalet om, hvad der for Bibliothekernes egen Skyld maa ansees for tilraadeligt, er tillige eenstemmig tiltraadt af Medlemmerne

af Confistortet, og jeg maa tilstaae, at jeg veed ikke iret, hvorledes man skulde kunne faae en Dom, hvorpaa man her i Tinget kunde bygge, naar det ikke skulde være den afgivne Betænkning. Hvad det oconomiske Spørgsmaal angaaer, da vil det jo først kunne vise sig, hvor mange Udgifter der vil medgaae, naar en Tegning og et Overslag desangaaende foreligger, men saa vil det ialfald blive Rigsdagens Sag, nærmere at vurdere, om den vil gaae ind derpaa, men med Hensyn til Nødvendigheden af at holde Bibliothekerne adskilte, forekommer det mig, at Rigsdagen selv maa ønske at faae en begrundet Dom desangaaende fra de Mand, der have helliget en stor Deel af deres Liv til disse Institutioner, og jeg veed virkelig ikke, hvorledes en saadan paa anden Maade skulde kunne tilveiebringes. Hvad de øvrige Spørgsmaal angaaer, som for Diebliffet ere under Forhandling, da ere de kun lidet væsentlige. Det vigtigste er Forslaget om, at der af Communitetets Overskud afgives 10,000 Rd. til Universitetet. Det er jo bekjendt, at der er tilstaaet hertil flere Tilskud, efter at Normalreglementet havde forhøiet Udgifterne for Universitetet temmelig betydeligt, og efter Overveielse navnlig af de Udgifter af extraordinær Beskaffenhed, som vilde forestaae for Universitetet, hvoriblandt netop en saadan Bygning som den, der nu er Tale om, sandt man, at der trods den betydelige Stigen af Indtagter ved de højere Kornpriser, neppe vilde være Sandsynlighed for, at man kunde dække disse Udgifter. Imidlertid er det ikke noget Afgjøvende, men selv om Forslaget ikke skulde blive vedtaget, tvivler jeg dog ikke om, at man, forsaavidt der skulde blive Underbalance ved Universitetet, ikke vil have nogen Betænkning ved at anvende nogle af Communitetets Midler til at fremme Universitetets Formaal, hvilket jo oftere har fundet Sted. Hvad angaaer den Førespørgsel, den ærede Ordfører rettede til mig, angaaende hvorvidt jeg vilde bekræfte, hvad der staaer i Anmærkningerne til Finantsloven med Hensyn til den polytechniske Lærestalt, da skal jeg tillade mig at bemærke, at hvad der saaledes er optaget paa denne, jo, som bekjendt, ikke skriver sig fra den Tid, jeg har været Minister, men fra en tidligere, og jeg